

Ders 10

LESSON 10

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Kayin ve Habil: Kurban Tarzı

CAIN AND ABEL: THE WAY OF SACRIFICE

Yaratılış 4

Dinleyici dostlar, sizlere **esenlik** olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'ta yaptığımız en son çalışmada Tanrı'nın Adem ve Havva günah işledikten sonra Adem'in çocuklarını günahın, Şeytan'ın ve cehennemin gücünden kurtaracak Olan'ı dünyaya göndermek için yapmış olduğu **Planını** ilan etmeye başladığını gördük. Aynı zamanda Tanrı'nın Adem ve Havva'nın kendileri için incir yapraklarından yaptıkları giysileri kabul etmeyi nasıl reddettiğini de görmüştük. Tanrı, onlara günahkarların, kendilerini yargılaması gereken Kutsal Olan'ın önünde duydukları utancı örtmeleri için hiç bir çareleri olmadığını öğretmek istedi. Günahkarları suçlarından kurtarabilecek olan yalnızca Tanrı'dır. Böylece Tanrı'nın Kendisinin bazı hayvanları nasıl kurban ettiğini, deriden giysiler yaptığını ve bunları Adem ve Havva'ya giydirdiğini gördük. **Kanı dökülen ilk hayvan kurbanını Tanrı kesti.** Aynı zamanda Tanrı'nın nasıl yeryüzünde iki grup insan bulunacağını ilan ettiğini de okuduk: Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddedenler ve Tanrı'nın Sözü'ne inananlar.

Bugün Adem ve Havva'nın ilk iki oğlu hakkında bilgi edineceğiz: Tanrı'ya inanmayı reddeden **Kayin** ve Tanrı'ya inanan **Habil**. Gördüğümüz gibi, Adem ve Havva şimdi Cennet Bahçesinin (Aden) dışında yaşıyorlardı. İşledikleri günah nedeni ile Tanrı onları Huzurundan dışarı çıkarmıştı. Günah işledikleri için artık Cennet Bahçesinin bereketlerinin içinde yaşayamazlardı. Günahları, Tanrı ile olan ilişkilerini bozmuştu. Ama yine de Tanrı onları sevdi ve onlar ile ilgilendi.

O zaman şimdi gelin birlikte Tevrat'ı okuyalım. Yaratılış kitabının dördüncü bölümünde, şunlar yazılıdır: *"Adem karısı Havva ile yatı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. 'Rabbin yardımı ile bir oğul dünyaya getirdim' dedi. Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi."* (Yaratılış 4:1,2)

Adem ve Havva iki oğul dünyaya getirdiler: Kayin ve Habil. Bu oğullar da aynı anneler gibi günahkardılar. Adem'in günahı bulaşıcı bir hastalık gibi, çocuklarına yayıldı. Anneleri Kayin ve Habil'e günah içinde gebe kaldı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Adem'in kendisine benzer oğulları oldu."* (Yaratılış 5:3) "Baba nasılsa, oğlu da aynıdır."

Kayin ve Habil günahkar bir doğa ile dünyaya geldiler. Çocuklar fiziksel olarak büyüdüler ve bilgileri çoğaldı. Kayin bir çiftçi oldu. Ciddi bir işçiydi ve ağır işten korkmuyordu. Habil bir çobandı. **Her ikisi de Tanrı'yı biliyorlardı.** Tanrı'nın var olduğundan ve kutsal olduğundan ve günahtan nefret ettiğinden haberdardılar. Ve her ikisi de, **Tanrı'ya yaklaşmak için Tanrı'nın buyurduğu şekilde bir hayvan kurbanın kanının dökülmesi aracılığı ile hareket etmek zorunda olduklarını bilmeliydiler.**

Kayin'in ve Habil'in yaşamlarında Tanrı'ya tapınmaya ve O'na bir kurban sunmaya karar verdikleri bir gün geldi. Kutsal Yazılar bu konuda şunu yazar:

*“Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden Rabbe sunu getirdi. Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. **RAB, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin ile sunusunu ise reddetti.** Kayin çok öfkeleni, suratını astı.”*(Yaratılış 4:3-5)

Neler olduğu üzerinde düşünelim. İki kişi Tanrı'ya tapınmak istedi. Her ikisi de Tanrı'ya kurbanlar sundu. Ama Kutsal Yazılar şöyle der: *“RAB, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin ile sunusunu ise reddetti.”* Tanrı Habil'in kurbanını neden kabul etti ve Kayin'in kurbanını neden reddetti? Bu iki kurban arasındaki fark neydi?

Kayin'in kurbanının ve Habil'in kurbanının birbirlerinden çok farklı oldukları doğrudur. Kayin Tanrı'ya, **güzel sebzeler ve lezzetli meyveler** getirdi. Habil ise Tanrı'ya **lekesiz bir kuzunun kanını** getirdi. Tanrı, Habil'in günahlarını bağışladı, ama Kayin'in günahlarını bağışlamadı.

Tanrı neden bir kuzunun kanını getiren Habil'in günahlarını bağışlarken, sebze ve meyve getiren Kayin'in günahlarını bağışlamadı? Bunun nedeni, Tanrı'nın sebze ve meyveden hoşlanmayışı olabilir miydi? Hayır, nedeni bu değildi. O zaman Tanrı, neden Habil'i doğru ilan etti ve Kayin'i günahının içinde bıraktı? Nedeni şudur: **Habil Tanrı'nın talep ettiği kurbanı getirdi, ama Kayin Tanrı'ya başka bir şey getirdi.** Tanrı'nın, adaletinden ödün vermeden günahlarını bağışlayabilmesi için talep ettiği şey neydi? Tanrı, lekesiz bir hayvanın kanını – **yaşamını** – talep etti. Habil Tanrı'ya inandı ve aynen Tanrı'nın istediği şekilde kanı dökülmüş bir kurban getirdi. Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle yazar: *“Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması **iman sayesinde oldu.** Habil, imanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı.”* (İbraniler 11:4) Hail Tanrı'ya inandı, ama Kayin O'na inanmadı.

Tanrı'ya inanmak ne anlama gelir? Tanrı'ya inanmak, O'nun Sözü'ne inanma noktasına kadar Tanrı'ya güvenmek demektir. Tanrı'ya inanmak, **Tanrı'nın söylediğini gerçek olarak kabul etmektir.** Eğer, 'Tanrı'ya inanıyorum' diyorsanız, ama Tanrı'nın Kutsal Yazılarda söylediklerine inanmıyorsanız, o zaman Tanrı'ya gerçekten inanmıyorsunuz. **Tanrı ve Sözü birdir.** Eğer Tanrı'ya inanıyorsanız, o zaman Sözü'ne inanacak ve itaat edeceksiniz. Eğer Tanrı'nın ne söylediğine inanmıyorsanız, reddettiğiniz Tanrı'nın Kendisidir.

Tanrı Habil'i kabul etti, çünkü o O'nun sözüne inandı ve O'nun buyurduğu gibi bir kuzunun kanı ile Tanrı'nın önüne geldi. Tanrı, Kayin'i kabul etmedi, çünkü o Tanrı'nın Sözü'ne içtenlikle inanmadı. Kayin, Tanrı'ya inandığını ileri sürdü, ama eylemleri söylediğini inkar etti, çünkü o Tanrı'nın buyurduğu gibi, kanı dökülmüş bir kurban getirmede.

Belki biri şöyle bir soru sorabilir, “Tanrı neden hayvan kurbanlar buyurdu? Tanrı neden, “*Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz*” dedi? Nedeni şudur: Tanrı’nın kutsal Yasası, **günahın bedelinin (ücretinin, cezasının) ölüm** olduğunu bildirir! Kan dökülmesinin talep edilmesinin nedeni budur. Tanrı, “Günahın cezası meyveler ve sebzeler ile ödenebilir” demedi. Ya da “Günahın bedeli, dua etmek, oruç tutmak ve sevap işlemektir” de demedi. Hayır! Kutsal Tanrı’nın söylediği şeydu: Günah için talep edilen bedel, **ölümdür!**

Tanrı, Peygamberlerin yazılarında bize, her kişinin, Adem’in her çocuğunun günah işlediğini ve her günahkarın Kutsal Olan Tanrı’nın önünde **büyük bir borcu olduğunu** gösterir. Günahkarın ölmesi ve bu günah borcunu cehennemde sonsuza kadar ödemesi gerekir. Günah borcu muazzam büyük bir borçtur ve bu borcu Tanrı’nın önünde iptal etmek için yeterince sevap işlemeniz imkansızdır. **Günahın cezası ölüm ve cehennemdir**, bu borcun sevaplar ile asla ödenememesinin nedeni budur!

Bu konuya bir örnek getirmeye çalışalım. Bir alacaklıya çok yüksek miktarda bir borcum olduğunu hayal edelim ve ben ona giderek şöyle diyorum: “Sana çok miktarda para borcum olduğunu biliyorum. Ancak, iflas etmiş durumdayım. Ve borcumu para ile ödemem mümkün değil. Ama sana ödeme yapmak için bir başka planım var. Planım şu: Her gün evinin verandasını süpüreceğim. Bu şekilde, borcumun tamamını ödeyinceye kadar senin için çalışacağım.” Alacaklı kişi, sizce benim bu önerime nasıl bir karşılık verirdi? Belki kızardı ya da bana gülerdi, yine de benim bu önerimi kesinlikle kabul etmezdi. Alacaklı benim bu planımı neden kabul etmezdi? Çünkü benim güçsüz “iyi işlerim” ile, ona olan muazzam borcumu ödeyebilmem mümkün değildir.

Benzer şekilde, hiç kimse günah borcunu yapacağı iyi işler ile ödeyemez. Günahın bedelini ödeyebilecek yalnızca tek bir şey vardır – para ya da iyi işler değil – o da **ölüm**’dür. Günahın cezası ölüm ve yargıdır. Bu gerçeğin sonucu olarak Tanrı, Kayın’ın ve Habil’in günah borcunu kendi elleri ile yaptıkları işleri temel alarak iptal edemezdi. Tanrı’nın, onların günah borçlarını iptal etmek konusunda yaptığı plan, bir kurbanın dökülen kanı aracılığı ile uygulanmalıydı. Masum olanın suçlu olanın yerine geçerek ölmesi gerekiyordu.

Günahın bağışlanması, insanın değil, Tanrı’nın planı temel alınarak gerçekleşir. Tanrı, **(yerimize geçen) kurbanı** temel alarak Adem’in çocukları için bir bağışlama ve kurtuluş kapısı açtı. Daha önceki kuşaklarda Tanrı, her günahkarın lekesiz bir hayvan sunmasını ve bu hayvanı boğazlamasını buyurdu. Masum hayvan, günahkarın yerine geçerek ölecekti. Böyle bir kurbanın kanı nedeni ile Tanrı, Adem’in soyuna sabırlı davranabilir ve onların günahlarını bir süre için **örtbilirdi**. Ama hayvanların kanı, insanın günahının borcunu **iptal edemezdi**, çünkü bir hayvanın değeri bir insanın değeri ile eşit değildir. Kutsal Yazılar bundan dolayı hayvan kurbanlar hakkında onların “*gelecek iyi şeylerin sadece gölgesi olduklarını, aslı olmadıklarını, çünkü hayvanların kanının günahları ortadan kaldıramayacağını*” (İbraniler 10:1,4) yazar.

Böylece hayvan kurbanlar hakkında hatırlanacak en önemli şey, onların, Adem’in soyunun günah borcunu ödemek üzere dünyaya gelecek olan **Kurtarıcının yalnızca örnekleri** olduklarıdır. Tanrı’nın vaat ettiği bu Kurtarıcı, “*doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olup onları Tanrı’ya ulaştırmak amacı ile ilk ve son kez*” ölecekti. (1.Petrus 3:18) Aynı konu Müjde’de (İncil) de yazılıdır: “*Peygamberlerin hepsi O’nun ile (Kurtarıcı) ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O’na inanan herkesin günahları O’nun adı ile bağışlanır.*” (Elçilerin İşleri 10:43)

Ancak yine de Tanrı'nın kurtuluş planı daha önceki kuşaklarda hayvan kurbanlar sunulmasını talep etti. Ama Kayin Tanrı'nın planını önemsemedi. Kayin, kendi çabalarının sonucu olan bir dini, yani Tanrı'nın ön gördüğü yolun dışında başka bir yol öne sürdü. Kayin, **ilk sahte dini** yarattı. Tanrı'ya kendi elinin işlerini getirdi. Kendi yetiştirmiş olduğu şeyi Tanrı'ya kurban etti, yani Tanrı'ya, O'nun talep ettiği dökülen kana sahip olmayan, lanetlenmiş toprağın ürünü getirdi. Tanrı, böyle kansasız bir "kurbanı" kabul etti mi? Hayır, Tanrı böyle bir "kurbanı" kabul etmedi.

Habil ise, Tanrı'ya lekesiz bir kuzu getirdi ve kan dökülmesi için bu kuzuyu boğazladı. Sonra da bu boğazladığı kurbanı yaktı. Bu kurban sayesinde Habil, Tanrı'nın önünde temiz bir vicdana sahip oldu. Habil, kendi içinde ölmeyi hak ettiğini biliyordu, ama **onun yerine masum kuzu ölmüştü**. Habil, bu davranışı ile günahkarların yerine geçerek onların günahının cezasını yüklenmek üzere ölmek için dünyaya gelecek olan Kurtarıcıya iman ettiğine tanıklık etmiş oldu.

Bugünün öyküsünü çok önemli bir soru sorarak özetlemek istiyoruz. Tanrı, Kayin'in kurbanını neden kabul etmedi? Kayin, Habil'den daha büyük bir günahkar mıydı? Hayır, neden bu değildi. Her ikisi de günahkardı. Tanrı'ya her ikisi de kurban sundu. Kayin dindar bir kişiydi. Yüzeysel bir bakış açısı ile belki Kayin'in sunduğu kurbanın, Habil'in kurbanından daha saygıdeğer olduğunu bile söyleyebiliriz. Sebzeler ve meyveler çok güzeldir, ama boğazlanmış bir kuzu ve bu kuzunun kanı, göze hoş gelen bir görüntü arz etmez! Ama yine de günah, Tanrı'yı ve Tanrı'nın duyurduğu bağışlama yolunu gücendiren bir şeydir: "**Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz.**" Böylece, Tanrı Kayin'i ve onun sunusunu reddetti, çünkü Kayin Tanrı'nın doğru kurtuluş yoluna saygı göstermedi.

Tanrı'nın buyurmuş olduğu doğru yol aracılığı ile gelmediği takdirde, hiç kimse Tanrı'ya gelemmez! **Tanrı'nın yolu mükemmel ve kesindir!** Aynı matematiğe benzer. Okulda bir öğretmen bir öğrencisine, "İki artı iki kaç eder?" diye sorduğu takdirde, verilecek yalnızca tek bir doğru yanıt vardır. **İki artı iki dört eder.** Bu soruya "üç" yanıtını veren öğrenci yanlış cevap vermiş olur. "Beş" yanıtını veren öğrenci de yanlış cevap vermiş olur. "Dört buçuk" diyen de soruyu diğerleri gibi hatalı yanıtlamıştır. İki artı iki yalnızca dörde eşittir! Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluşun doğru yolu için de aynı durum geçerlidir. Yalnızca tek bir Tanrı ve günahkarların kutsal Olan Tanrı ile barışmaları için de yalnızca **tek bir yol** vardır! Ve bu yol, **kesinlikle mükemmel olan Kurban'ın yoludur!**

Bugün, dinlemekte olan sizler, Tanrı'nın **sizin günah borcunuzu sürekli olarak iptal etmek için** sağlamış olduğu kutsal Kurban ile ilgili olarak Tanrı Sözü'nün ne söylediğini biliyor musunuz? Tanrı'nın Kendisinin, sizin günahlarınızdan **bağışlanabilmeniz** ve Tanrı'nın önünde **temiz bir yüreğe** sahip olabilmeniz için gücü sınırsız bir Kurtarıcıyı yeryüzüne gönderdiğini biliyor musunuz? Gelecek derslerde bu harika Kurtarıcı ile ilgili çok şey öğreneceğiz. Kutsal Yazılar O'nun hakkında şöyle der: "*Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur.*" (Elçilerin İşleri 4:12)

Dostlar, bugün burada bitirmemiz gerekiyor. Tanrı'nın isteği ile bir sonraki programda Habil ve Kayin hakkındaki çalışmamızı tamamlayacağız.

O'nun "**Kan dökülmeden bağışlama olmaz**" (**İbraniler 9:22**) diyen temel yasası üzerinde düşünmek için zaman ayırdığınızda, Tanrı sizi bereketlesin.